

- ogiltigförklara kommissionens beslut K (1999) 541 av den 4 mars 1999
- ogiltigförklara kommissionens beslut K (1999) 532 av den 4 mars 1999
- ogiltigförklara kommissionens beslut K (1999) 533 av den 4 mars 1999

alternativt minska det stödbelopp som skall återbetalas till kommissionen till ett mindre belopp,

att avgöras under förfarandet,

2. som en processledande åtgärd pröva de påståenden som klagandena framfört i förevarande mål, och
3. i alla händelser förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har i den överklagade domen avfärdat samtliga grunder som klagandena anfört. Såvitt avser den första grunden delar klagandena förstainstansrättens uppfattning i rättsligt hänseende.

Klagandena har däremot gjort gällande att förstainstansrätten, såvitt avser övriga grunder för klagandenas talan, inte har klargjort skälen för sin uppfattning eller visat att kommissionens beslut varit korrekta. Den har endast upprepat de skäl kommissionen angivit i de omtvistade besluten.

Klagandena har anfört att förstainstansrättens dom är felaktig till följd av att skälen är otillräckliga, oförenliga och motsägelsefulla.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht München av den 17 december 2002 i målet mellan Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V. och 02 (Germany) GmbH & Co. OHG

(Mål C-19/03)

(2003/C 70/11)

Landesgericht München begär genom beslut av den 17 december 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 20 januari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V. och 02 (Germany) GmbH & Co. OHG beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 5 första meningen i förordning nr 1103/97⁽¹⁾ förstås så, att det endast är räkningens totala belopp eller de enskilda poster som anges i räkningen som får eller måste avrundas vad gäller privaträttsliga avtalsförhållanden, eller utgör även ett i avtal fastställt pris per enhet/tariff (här priset per minut) ett penningbelopp som skall betalas eller redovisas, i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen? Är det avgörande för bedömningen av huruvida en tariff skall anses vara ett penningbelopp som skall betalas eller redovisas, i den mening som avses i artikel 5 i förordning nr 1103/97, huruvida denna tariff grundar sig på den enhet som ligger till grund för beräkningen av det slutliga beloppet som räkningen kommer att avse (här tiosekundersenheter) multiplicerad ett visst antal gånger (här sex gånger), eller huruvida tariffen ur konsumentens synpunkt utgör den avgörande beräkningsenheten?
2. Skall förordning nr 1103/97 (och då särskilt artikel 5 i denna) förstås så, att den är uttömmande i den meningen att andra penningbelopp än sådana som skall betalas eller redovisas (såvida sådana kan finnas) inte får avrundas på det sätt som beskrivs i artikel 5, och således antingen även fortsättningsvis skall anges i den tidigare nationella valutan eller skall anges som en exakt uppgift om resultatet av omräkningen?

⁽¹⁾ EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge av den 17 januari 2003 i brottmål mot 1) M. Burmanjer, 2) R.A. van der Linden och 3) A. de Jong

(Mål C-20/03)

(2003/C 70/12)

Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge begär genom beslut av den 17 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 21 januari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmål mot 1) M. Burmanjer, 2) R.A. van der Linden och 3) A. de Jong beträffande följande frågor:

- a) Är artiklarna 2, 3, 5.3 och 13 i den belgiska lagen av den 25 juni 1993 om utövande av ambulering verksamhet och organisation av marknader, enskilt eller tillsammans, och tolkade så att det enligt dessa bestämmelser krävs ett förhandstillstånd för försäljning av prenumerationer på tidskrifter på belgiskt territorium av ministern eller den tjänsteman på nivå 1 som ministern befullmäktigat, såväl för belgiska medborgare som för medborgare i andra medlemsstater, och vilka föreskriver straff om tillståndsskyldigheten inte efterlevs, förenliga med artiklarna 30–37 (principen om fri rörlighet för varor) i EG-fördraget av den 25 mars 1957, i dess lydelsenu den

6 september 2001, artiklarna 48 och följande i samma fördrag (principen om fri rörlighet för personer) eller artikel 59 och följande i nämnda fördrag (principen om fri rörlighet för tjänster) i den mån det följer av dessa artiklar att ett tyskt företag som säljer eller önskar sälja prenumerationer på tidskrifter i Belgien med hjälp av säljare med hemvist i Nederländerna a priori skall ha ett tillfälligt förhandstillstånd och att åsidosättande av denna bestämmelse är straffbelagt, trots att de intressen lagstiftaren vill skydda härigenom kan skyddas på ett annat mindre ingripande sätt?

- b) Har den omständigheten att det enligt lagen av den 25 juni 1993 inte krävs något förhandstillstånd för försäljning av tidningar, tidskrifter eller tidningsprenumerationer något inverkan på svaret på den första frågan?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Rechtbank te Rotterdam av den 21 januari 2003 i målet mellan Optiver B.V. m.fl. och de Stichting Autoriteit Financiële Markten

(Mål C-22/03)

(2003/C 70/13)

Rechtbank te Rotterdam begär genom beslut av den 21 januari 2003., vilket inkom till domstolens kansli den 23 januari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Optiver B.V. m.fl. och de Stichting Autoriteit Financiële Markten beträffande följande frågor:

Strider det mot rådets direktiv 85/303/EEG⁽¹⁾, i synnerhet tolkningen av artiklarna 11 och 12, att en avgift, i den mening som givits ovan, påförs värdepappersinstitut på de bruttovinster som uppstått hos dessa genom värdepappersrelaterade aktiviteter?

⁽¹⁾ EGT L 156, 15.6.1985, s. 23 (den svenska versionen finns inte tillgänglig).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Ordinario di Torino – Fjärde brottmålsavdelningen – av den 13 januari 2003 i brottmål Michel Mulliez m.fl.

(Mål C-23/03)

(2003/C 70/14)

Tribunale Ordinario di Torino – Fjärde brottmålsavdelningen – begär genom beslut av den 13 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 23 januari 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmål Michel Mulliez m.fl. beträffande följande frågor:

- 1) Kan artikel 6 i direktiv nr 68/151/EEG⁽¹⁾ förstås så, att medlemsstaterna är skyldiga att föreskriva en adekvat påföljd inte bara för affärsdrivande bolags underlåtenhet att offentliggöra balansräkning och resultaträkning, utan även för offentliggörande av oriktiga dylika handlingar, lämnande av andra uppgifter om bolag riktade till delägare eller till allmänheten, och lämnande av alla sorters oriktiga obligatoriska uppgifter om den ekonomiska ställningen eller tillgångarna och skulderna hos bolaget eller hos den företagskoncern som bolaget tillhör?
- 2) Skall artikel 44.3 g i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen jämförd med artiklarna 2.1 f och 6 i det så kallade första direktivet (68/151/EEG) och artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i det så kallade fjärde direktivet (78/660/EEG⁽²⁾), såsom det kompletterats genom direktiven nr 83/349⁽³⁾ och 90/605⁽⁴⁾, med avseende på de enskilda medlemsstaternas skyldighet att föreskriva en "lämplig påföljd" för de överträdelser som avses i första och i fjärde direktivet, tolkas så att de utgör hinder för en lag i en medlemsstat enligt vilken åsidosättande av skyldigheterna till offentliggörande och lämnande av rättvisande information om vissa bolagshandlingar (däribland balans- och resultaträkningen) inte är straffbelagt, när
 - a) den oriktiga uppgiften endast är av innehållsmässig art,
 - b) den oriktiga uppgiften om bolaget eller den utlämnade uppgiften medför en förändring av rörelseresultatet för räkenskapsåret eller en förändring av bolagets nettotillgångar som inte överstiger en viss procentuell gräns,